

LLEI

21/2010, del 7 de juliol, d'accés a l'assistència sanitària de cobertura pública a càrrec del Servei Català de la Salut.

EL PRESIDENT
DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 65 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent

LLEI*Preàmbul***I**

La Llei 14/1986, del 25 d'abril, general de sanitat, estableix en l'article 1.2 el dret a l'assistència sanitària de "tots els espanyols i els ciutadans estrangers que tinguin establerta llur residència en el territori nacional", i afegeix en l'article 3.2 que "l'assistència sanitària pública s'estendrà a tota la població espanyola" i que "l'accés i les prestacions sanitàries es realitzaran en condicions d'igualtat efectiva".

L'avanç en la universalització de l'assistència sanitària de cobertura pública s'ha portat a terme a partir de l'assistència sanitària del sistema de seguretat social, que ha estès de manera progressiva el seu àmbit d'aplicació. En aquest sentit, el Reial decret 1088/1989, del 8 de setembre, va estendre l'assistència sanitària de la seguretat social a les persones sense recursos econòmics suficients en configurar-la com una prestació no contributiva. Pel que fa a Catalunya, aquest avenç en la universalització es va materialitzar amb el Decret 55/1990, del 5 de març, de regulació de l'extensió de la cobertura de l'assistència sanitària de la Seguretat Social a les persones sense recursos econòmics suficients, i amb el Decret 178/1991, del 30 de juliol, d'universalització de l'assistència sanitària pública.

La Llei orgànica 4/2000, de l'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i llur integració social –modificada per les lleis orgàniques 8/2000, del 22 de desembre; 14/2003, del 20 de novembre, i 2/2009, de l'11 de desembre– estableix, en l'apartat 1 de l'article 12, que els estrangers que es trobin a l'Estat espanyol i estiguin inscrits en el padró del municipi en què tinguin llur domicili habitual tenen dret a l'assistència sanitària en les mateixes condicions que els espanyols. Aquest article afegeix, en els apartats següents, que els estrangers que es trobin a l'Estat espanyol, amb independència que estiguin inscrits en el padró, tenen dret a l'assistència sanitària pública d'urgència per malaltia greu o accident, sigui quina en sigui la causa, i a la continuïtat de la dita atenció fins a la situació d'alta mèdica; que els estrangers menors de divuit anys que es trobin a l'Estat espanyol tenen dret a l'assistència sanitària en les mateixes condicions que els espanyols, i que les dones estrangeres embarassades que es trobin a l'Estat espanyol tenen dret a l'assistència sanitària durant l'embaràs, el part i el postpart.

La Llei 16/2003, del 28 de maig, de cohesió i qualitat del Sistema Nacional de Salut, reafirma el principi d'universalització de l'assistència sanitària en establir, en l'article 3, que són titulars dels drets a la protecció de la salut i a l'atenció sanitària "tots els espanyols i els estrangers en el territori nacional en els termes previstos en l'article 12 de la Llei orgànica 4/2000; els nacionals dels estats membres de la Unió Europea que tenen els drets que resultin del dret comunitari europeu" -avui, dret de la Unió Europea- "i dels tractats i convenis que siguin subscrits per l'Estat espanyol i els siguin aplicables; i els nacionals d'estats no pertanyents a la Unió Europea que tenen els drets que els reconeguin les lleis, els tractats i convenis subscrits".

Finalment, l'Estatut d'autonomia estableix en l'article 23 que "totes les persones tenen dret a accedir en condicions d'igualtat i gratuïtat als serveis sanitaris de responsabilitat pública, en els termes que estableixen les lleis". Així mateix, l'article 37.3 de l'Estatut disposa que la regulació essencial i el desenvolupament directe dels drets reconeguts pels capítols I, II i III del títol I, entre els quals s'inclou el dret regulat per l'article 23, s'han de fer per llei del Parlament.

II

L'objecte d'aquesta llei és determinar les persones que a Catalunya gaudeixen del dret a l'assistència sanitària pública a càrrec del Servei Català de la Salut, de manera que tothom pugui accedir als serveis sanitaris públics en condicions d'igualtat i gratuïtat.

En aquest sentit, l'article 2 determina els titulars del dret a l'assistència sanitària. Així, l'apartat 1 d'aquest article reconeix el dret a l'assistència sanitària dels col·lectius que ja gaudeixen d'aquest dret perquè estan inclosos en l'acció protectora de la seguretat social, com ara les persones empadronades a Catalunya que tenen dret a l'assistència sanitària d'acord amb la normativa bàsica de l'Estat, els nacionals d'estats que no són membres de la Unió Europea, de conformitat amb el que estableix la Llei orgànica 4/2000, i les persones que tenen accés al dret esmentat en virtut del que estableixen la normativa europea o les lleis o els convenis internacionals.

L'apartat segon del mateix article reconeix el dret a l'assistència sanitària als col·lectius als quals les normes vigents encara no havien fet efectiva l'extensió de l'assistència sanitària de cobertura pública a càrrec del Servei Català de la Salut, en el cas que acreditin que resideixen a Catalunya i que no tenen dret a l'assistència sanitària de cobertura pública a càrrec d'una altra entitat diferent del Servei Català de la Salut. És a dir, s'amplia el reconeixement del dret a l'assistència sanitària de cobertura pública a càrrec del Servei Català de la Salut a uns col·lectius que representen, aproximadament, el 0,7% de la població i que inclouen, fonamentalment, els professionals liberals que no tenen l'obligació de cotitzar a la seguretat social i els membres de congregacions religioses. En aquest apartat també es reconeix el dret a l'assistència sanitària de les persones pertanyents a col·lectius en situació de risc d'exclusió social o de marginalitat.

També amb relació a la determinació de les persones titulars del dret a l'assistència sanitària, aquesta llei clarifica la situació dels treballadors transfronterers residents a Catalunya que treballen fora de l'Estat espanyol, de la Unió Europea i de l'Espai Econòmic Europeu, i de llurs beneficiaris. En aquest sentit, la disposició addicional primera concreta que les persones d'aquest col·lectiu tenen el dret a l'assistència sanitària en els mateixos termes i amb el mateix règim jurídic que els beneficiaris a què fa referència l'article 2, amb l'objectiu de garantir-los la gratuïtat del servei en el moment d'accedir-hi.

Finalment, la disposició final primera, que estableix el procediment per al reconeixement del dret a l'assistència sanitària, disposa en l'apartat 2 que el Servei Català de la Salut ha de lliurar a les persones incloses en l'àmbit d'aplicació d'un conveni en matèria de prestació d'assistència sanitària pública i als aturats i als professionals que han deixat d'exercir llur activitat la targeta sanitària individual, a fi que tinguin reconegut aquell dret de manera efectiva.

Article 1

Dret a l'assistència sanitària pública

Totes les persones residents a Catalunya tenen dret a l'assistència sanitària pública a càrrec del Servei Català de la Salut, d'acord amb el que estableix aquesta llei.

Article 2

Titulars del dret a l'assistència sanitària

1. Són titulars del dret a l'assistència sanitària a càrrec del Servei Català de la Salut les persones següents:

a) Les persones empadronades en qualsevol municipi de Catalunya, i les que hi siguin temporalment, que tinguin dret a la assistència sanitària del Sistema Nacional de Salut, d'acord amb la normativa bàsica de l'Estat.

b) Els nacionals d'estats que no són membres de la Unió Europea, d'acord amb el que estableix l'article 12 de la Llei orgànica 4/2000, de l'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i llur integració social.

c) Les persones no incloses en els apartats anteriors que tenen dret a l'assistència sanitària en virtut del que estableix la normativa europea o les lleis o els convenis internacionals.

2. També són titulars del dret a l'assistència sanitària a càrrec del Servei Català de la Salut les persones que formen part d'algun dels col·lectius següents:

a) Les persones empadronades en qualsevol municipi de Catalunya que acreditin que no tenen accés a l'assistència sanitària de cobertura pública a càrrec d'una altra entitat diferent del Servei Català de la Salut.

b) Les persones que pertanyen a col·lectius en situació de risc d'exclusió social, amb independència que estiguin o no empadronades en algun municipi de Catalunya.

Article 3

Assistència sanitària urgent

Les persones que es troben a Catalunya i que no pertanyen a cap dels col·lectius definits per l'article 2 tenen dret, en qualsevol cas, a l'assistència sanitària d'urgència si contreen malalties greus o tenen accidents, sigui quina en sigui la causa, i a la continuïtat d'aquesta atenció fins a la situació d'alta mèdica, sens perjudici que aquestes persones o, si s'escau, els tercers obligats legalment o contractualment a assumir aquestes despeses s'hagin de fer càrrec del pagament del cost de l'assistència rebuda.

Article 4

Contingut de l'assistència sanitària

1. Els titulars del dret a l'assistència sanitària a càrrec del Servei Català de la Salut tenen dret a les prestacions fixades en cada moment pels serveis sanitaris del Sistema Nacional de Salut, sens perjudici d'altres prestacions que reglamentàriament estableixi el Govern.

2. El Servei Català de la Salut ha de prestar l'assistència sanitària per mitjà de qualsevol de les fórmules que estableix l'apartat 2 de l'article 7 de la Llei 15/1990, del 9 de juliol, d'ordenació sanitària de Catalunya.

Article 5

Targeta sanitària individual

El Servei Català de la Salut ha de lliurar als titulars del dret a l'assistència sanitària a càrrec del Servei Català de la Salut a què fa referència l'article 2 la targeta sanitària individual que els correspon.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera

Reconeixement del dret d'assistència sanitària als treballadors residents a Catalunya que treballen fora de l'Estat espanyol, de la Unió Europea i de l'Espai Econòmic Europeu

El dret a l'assistència sanitària de les persones empadronades en algun municipi de Catalunya i que treballen fora de l'Estat espanyol, de la Unió Europea i de l'Espai

Econòmic Europeu, i de llurs beneficiaris, té el mateix contingut, la mateixa extensió i el mateix règim jurídic que el dret dels titulars a què fa referència l'article 2.

Segona

Compensació de la despesa sanitària

El Departament de Salut, en el marc de les accions que el Sistema Nacional de Salut hagi adoptat per a promoure la qualitat, l'equitat, la cohesió i la sostenibilitat, ha d'impulsar les mesures adequades per a garantir la compensació de la despesa sanitària generada pels ciutadans d'altres comunitats autònomes o d'altres estats.

Tercera

Règim especial de la seguretat social

Les persones que tenen la condició de titulars o beneficiàries dels règims especials de la seguretat social gestionats per la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat (MUFACE), la Mutualitat General Judicial (MUGEJU) o l'Institut Social de les Forces Armades (ISFAS) que han optat per rebre l'assistència sanitària per mitjà de les entitats d'assegurança d'assistència sanitària concertades han d'ésser ateses en els centres sanitaris concertats per aquestes entitats. En el cas que siguin ateses en altres centres sanitaris públics, aquests han de reclamar a les entitats d'assegurança d'assistència sanitària corresponents el rescabament de l'assistència prestada.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Resten derogades les disposicions que s'oposen al que estableix aquesta llei o la contradiuen, i les següents:

- a) El Decret 55/1990, del 5 de març, de regulació de l'extensió de la cobertura de l'assistència sanitària de la Seguretat Social a les persones sense recursos econòmics suficients.
- b) El Decret 178/1991, del 30 de juliol, d'universalització de l'assistència sanitària pública.
- c) L'Ordre del 12 de juny de 1997, de desplegament del Decret 178/1991.

DISPOSICIONS FINALS

Primera

Procediments per al reconeixement del dret d'assistència

1. El procediment de reconeixement del dret a l'assistència sanitària a càrrec del Servei Català de la Salut a les persones que pertanyen als col·lectius a què fa referència l'article 2 s'ha d'establir per reglament. Mentre no s'aprovi aquest reglament són aplicables les normes del procediment administratiu comú i les del règim jurídic i de procediment de l'Administració de la Generalitat.

2. El Servei Català de la Salut ha de lliurar a domicili a les persones a què fa referència l'apartat 2.a de l'article 2 la targeta sanitària individual sense que l'hagin de sol·licitar prèviament, sempre que en la data de l'entrada en vigor d'aquesta llei aquestes persones es trobin en algun dels casos següents:

- a) Estar incloses en l'àmbit d'aplicació d'un conveni en matèria de prestació d'assistència sanitària pública a càrrec del Servei Català de la Salut subscrit a favor de determinats col·lectius.
- b) Haver-se extingit, d'acord amb la normativa en matèria de seguretat social, llur dret a l'assistència sanitària, perquè estan a l'atur o perquè han finalitzat llur activitat professional.

3. Sens perjudici del dret a l'assistència sanitària que aquesta llei reconeix també als membres de congregacions religioses, el procediment per al reconeixement d'aquest dret es pot tramitar, pel que fa als que pertanyen a congregacions de vida monàstica o contemplativa, de manera col·lectiva, per mitjà de l'establiment de convenis amb els representants de les diferents confessions religioses.

Segona

Aplicació i desplegament

S'autoritza el Govern perquè dicti les disposicions reglamentàries necessàries per a aplicar i desplegar aquesta llei, i en particular per a establir quins són els col·lectius que s'inclouen dins l'àmbit d'aplicació de l'apartat 2.b de l'article 2, amb la condició que s'hi han d'incloure les persones sense sostre i sens perjudici que se n'incloguin d'altres que es trobin en una situació de risc d'exclusió social, per tal de garantir-los el dret d'accedir a l'assistència sanitària pública en condicions d'igualtat i gratuïtat.

Tercera

Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor l'1 d'octubre de 2010.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertochi la facin complir.

Palau de la Generalitat, 7 de juliol de 2010

JOSÉ MONTILLA I AGUILERA
President de la Generalitat de Catalunya

MARINA GELI I FÀBREGA
Consellera de Salut

(10.189.023)

